

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

Een vrouw bekleed met de zon

Een beetje duiding over de huidige crisis in de Kerk

Het geringe aantal priesterroepingen

Tussen Maria en Martha: hoe onze school stilte zoekt in een drukke wereld

H. Eligius

Procession

O Onbevleete Maagd, die ons, door het buitengewone voorrecht van uw Onbevleete Ontvangenis, alle fundamentele waarheden van ons geloof onderricht en waardig zijt bevonden de Moeder van de eeuwige Priester te zijn, vorm in ons de priester van Jezus Christus en maak ons minder onwaardig om aan dit goddelijk priesterschap deel te nemen.

Mgr. Lefebvre, *Geestelijke Reis* (Écône, 1989, p. 4).

Onbevleete Ontvangenis

Een vrouw bekleed met de zon

E.H. Louis Bochkoltz, Prior

Beste gelovigen,

Terwijl de maand november in het teken stond van het Romeinse document *Mater Populi Fidelis*, dat verbiedt om Maria een rol als medeverlosseres toe te kennen en haar titel van "Middelares" te interpreteren als een noodzakelijk kanaal voor genade, hebben we onlangs (8/12) het feest van de Onbevleete Onbevleete Ontvangenis van de Heilige Maagd Maria gevierd. De processie door de straten van Brussel met de verlichte Maagd is altijd een moment van vurigheid midden in de adventstijd.

En het is opvallend om te bedenken dat deze mariale processie door de straten van de hoofdstad van Europa trekt, waarvan de blauwe vlag met twaalf sterren in zijn oorspronkelijke inspiratie de afdruk draagt van de mantel van Maria en de kroon van de Vrouw uit de Apocalyps. Zo blijft zelfs in het hart van de tijdelijke instellingen die ons continent vormgeven, de aanwezigheid van de Onbevleete stilzwijgend stralen.

Het hele officie van het brevier en de H. Mis van de Onbevleete Ontvangenis herinnert aan de "vrouw uit de Apocalyps" die wordt beschreven in hoofdstuk 12 van het boek van Johannes: "En er verscheen een groot teken aan de hemel: een vrouw, bekleed met de zon, de maan onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. Zij was zwanger en kreet in haar weeën en barensood." (Ap. 12, 1-2)

Veel kerkvaders hebben gezegd dat de vrouw bekleed met de zon verwijst naar de Maagd Maria, die door het Woord wordt verlicht in het mysterie van de incarnatie.

Zij had de maan onder haar voeten, omdat zij boven alle andere schepselen staat, zij is "vol van genade", zonder enige zonde. De maan, die voortdurend toeneemt en afneemt, is het symbool van menselijke zaken, die altijd stijgen of dalen. Niets is stabiel hier op aarde: de meest eerbiedwaardige instellingen, de

meest solide fortuinen, brokkelen beetje bij beetje af of storten in één klap in. Andere komen aan de horizon op om hun plaats in te nemen, maar zodra ze zich hebben gevestigd, zullen ook zij weer in verval raken.

Alleen de Kerk, gegrondvest op de steen die door Christus is gelegd, blijft onwankelbaar te midden van deze voortdurende eb en vloed. En Jezus Christus is geboren uit de Maagd Maria, die ook de Moeder van de Kerk is.

De twaalf sterren die de kroon van de Maagd vormen staan voor de twaalf stammen van Israël, de twaalf apostelen, de twaalf artikelen van het Credo. Het is een getal dat perfectie symboliseert. Het zijn ook de twaalf vruchten van de H. Geest, zoals de heilige Paulus ze opsomt in zijn brief aan de Galaten: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, verdraagzaamheid, zachtmoedigheid, trouw, bescheidenheid, zelfbeheersing, kuisheid. De Heilige Maagd Maria is gekroond met al deze vruchten.

Ook zij droeg in haar hart een vurig verlangen naar de redding van de zielen, en de Heilige Moeder van God zuchtte bij de gedachte aan het lijden dat haar Zoon zou moeten doorstaan om de redding van de wereld te bewerkstelligen; en zij werd gekweld door de pijn van haar bevalling. Haar hele leven werd ze gekweld door het schrikbeeld van het kruis waaraan haar kind op een dag zou worden vastgebonden, en aan de voet waarvan zij zelf de pijn zou lijden die haar was bespaard gebleven toen ze hem ter wereld bracht.

In haar, de zegevierende Vrouw uit de Apocalyps, geeft God ons een Moeder die met ons meegaat. Laten we haar onze families, onze priorij en school van Antwerpen, onze kapel in Gent, ons vaderland en ons Europa toevertrouwen. De Onbevleete verplettert de kop van de slang en opent voor haar kinderen een weg van licht. Moge zij ons in deze adventstijd helpen om de Verlosser te verwelkomen met een zuiver en beschikbaar hart, in de zekerheid dat onder haar mantel de overwinning van Christus al aan het werk is.

Een beetje duiding over de huidige crisis in de Kerk

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de achtentwintigste brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Men vraagt mij om het kwaad dat vandaag de Kerk binnensluipt, te definiëren en op duidelijkere wijze te beschrijven. Hoezeer begrijp ik dit verlangen van vele katholieken of niet-katholieken die verbijsterd, verontwaardigd en geschokt zijn, wanneer zij zien dat leerstellingen zich verbreiden binnen de Kerk – en door zijn bedienaren - die de waarheden in twijfel brengen die tot nu beschouwd werden als de onveranderlijke fundamenten van het katholiek geloof. Terwijl het verstand van deze onwaardige herders in opstand komt tegen de autoriteit van het onfeilbare leergezag van de Kerk, rebelleert hun wil eveneens tegen de gezagsdragers in de Kerk.

Als het waar is dat elk gezag, van welke aard ook, een deelname is aan het gezag van God, hoe vanzelfsprekender is dit, wanneer het gaat over het gezag van God. Hoe vanzelfsprekender is dit, wanneer het gaat over het gezag dat is toebedeeld aan Petrus en aan de apostelen! De Heer heeft het gezegd: “*Niet gij hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren*” (Joh., XV, 16). Zo is het altijd geweest in de Kerk. Maar hoewel de aanduiding van de opvolger van Petrus gebeurt door middel van een verkiezing, toch is zijn gezag niet afhankelijk van zijn kiezers.

Elk gezag beschikt in zekere mate over drie machten: wetgevend, uitvoerend en gerechtelijk. De bisschoppen beschikken over deze drie machten in de mate van hun opdracht en hun dienst. Het is te zeggen om te prediken, te heiligen en te besturen.

De structuur van de Kerk is een prachtig instituut, werkelijk goddelijk, zoals zij tegelijkertijd beantwoordt aan de centralisatie, aan de noodzakelijke eenheid en aan de decentralisatie met een grote mogelijkheid tot actie en een grote

handelingsvrijheid. Hier zijn nog aan toe te voegen al de raadgevende instanties, al de instanties van broederlijke hulp tussen de bisschoppen – en tussen de bisschoppen en de Paus -, die voorzien zijn door het Canoniek Recht. De goddelijke instelling van de Kerk heeft de eeuwen doorstaan en is zichzelf gebleven, aangepast aan alle plaatsen en aan alle omstandigheden met een opmerkelijk realisme en een opmerkelijke eenheid.

Het is deze eenheid in verscheidenheid die zijn leergezag en zijn woord toelaten om zich te verspreiden over alle tijden en naar alle plaatsen met een verbazingwekkende doctrinaire continuïteit. Hele takken hebben zich afgescheiden van de stam, maar zij hebben niet dezelfde structuur, niet dezelfde leerstellige inhoud bereikt. Zware dwalingen en ketterijen schenen de Kerk in gevaar te brengen, maar, met de hulp van de Heilige Geest, zijn het instituut en het woord niet veranderd.

Het is dat juist wat niet alleen de traditionele vijanden van de Kerk, geïnspireerd door de Prins van deze wereld, allermint bevalt, maar ook, laten we zeggen, de verscheurde menselijke natuur, die in zichzelf steeds weer deze ellendige opflakking van rebellie tegen het gezag - het is te zeggen tegen God - terugvindt. Het “*Non serviam*” zit nog altijd in al onze zielen, zelfs na het doopsel. Wanneer de aanvallen van de tegenstanders van onze Heer en van zijn gehoorzaamheid weerklank vinden in de rangen van de gelovigen en van de herders van de Kerk, dan staat een nieuwe scheuring binnen de Kerk, een nieuwe ketterij, een nieuw schisma te gebeuren.

Garaudy heeft het goed verwoordt, toen hij enkele jaren geleden in Leuven tot de studenten van de universiteit sprak: “Wij kunnen slechts

echt samenwerken van zodra de Kerk haar leergezag zal veranderd hebben en haar wijze van gezagsuitoefening.” Men kan het niet beter zeggen. En wanneer men weet dat in het oog van zij die de wereld willen overheersen, de communisten en de technocraten van de internationale financiële wereld, het enige echte obstakel tegen de onderwerping van de mensheid de rooms-katholieke Kerk is, dan zal men niet verbaasd zijn over de gezamenlijke inspanningen van de communisten en de vrijmetselaars om en het leergezag en de hiërarchische structuur van de Kerk te wijzigen.

Een overwinning behalen in het Nabije of Verre Oosten is waardevol, maar het leergezag van de Kerk verlammen en de wijze waarop zij bestuurd wordt veranderen, zou een overwinning zonder voorgaande betekenen, want het volstaat niet om de volkeren te onderwerpen om hun godsdienst af te schaffen. Integendeel, soms schiet zij nog steviger wortel. Maar het geloof kapot maken door het leergezag van de Kerk te corrumpen en het persoonlijk gezag verstikken door het afhankelijk te maken van meerdere organismen, die veel gemakkelijker te infiltreren en te beïnvloeden zijn, dan zou het einde van de katholieke godsdienst mogelijk lijken. Door het leergezag van deze vergaderingen, zou men twijfel kunnen zaaien over alle geloofsproblemen en het gedecentraliseerde leergezag zou het roomse leergezag verlammen.

Het is gemakkelijk te zien dat deze wetenschappelijke aanvallen, die gesteund worden door de wereldpers, zelfs de katholieke, zullen toelaten om in heel de wereld informatiecampagnes te verspreiden die de geesten zullen vertroebelen. Alle waarheden van het Credo zullen ondermijnd worden, alle geboden van God, de sacramenten... Het is te zeggen: heel de catechismus zal veranderd worden. Wij hebben hiervan opzienbarende voorbeelden.

Het gedecentraliseerde leergezag verliest de rechtstreekse controle over het geloof. De verschillende theologische commissies van de bisschoppenconferenties zijn te traag om zich uit te spreken omdat de leden ervan verdeeld zijn in hun oordeel, in hun methode.

Tien jaar geleden – en a fortiori twintig jaar geleden – zou het persoonlijk gezag van de Paus en de bisschoppen onmiddellijk gereageerd hebben, zelfs als niet alle bisschoppen en theologen gelijkgestemd waren. Nu is het leergezag onderworpen aan meerderheden. Dat is de verlamming die een directe tussenkomst verhindert of haar zwak en inefficiënt maakt, omdat zij alle

leden van de Commissies en Conferenties tevreden wil stellen.

Deze geest van democratisering van het leergezag van de Kerk is een dodelijk gevaar, zo niet voor de Kerk, die God altijd zal beschermen, dan tenminste voor de miljoenen radeloze en vergiftigde zielen, die de dokters niet te hulp komen.

Het volstaat de notulen van de Conferenties op alle niveaus te lezen om te erkennen dat, wat men de “collegialiteit van het leergezag” kan noemen, gelijk staat met de verlamming van het leergezag. Onze Heer heeft aan individuen gevraagd zijn kudde te wijden en niet aan een collectief. De Apostelen hebben gehoorzaamd aan de bevelen van de Meester en tot in de 20e eeuw is het zo geweest. Het heeft tot in onze tijd geduurd om over de Kerk te horen spreken als in een staat van een permanent Concilie, van een Kerk in voortdurende collegialiteit. De resultaten hebben niet lang op zich laten wachten. Alles is ondersteboven gehaald: het geloof, de zeden, de discipline. Men zou tot in het oneindige hiervan voorbeelden kunnen opsommen.

Verlamming en vervaging van het leergezag. Dit laatste aspect uit zich in het ontbreken van

definities van de gebruikte begrippen en termen, van het ontbreken van de nodige verduidelijkingen en onderscheiden, op zodanige wijze dat men niet meer weet wat spreken wil zeggen. Men denke maar aan begrippen als menselijke waardigheid, vrijheid, sociale rechtvaardigheid, vrede, geweten... Men kan voortaan, zelfs in de Kerk zelf, aan deze woorden met evenveel overtuiging een marxistische betekenis geven als een christelijke betekenis.

Uit de democratisering van het leergezag volgt naadloos de democratisering van het bestuur. De moderne ideeën op dit punt zijn zodanig dat het nog gemakkelijker was om dit resultaat te bereiken. Zij werden in de Kerk vertaald door de fameuze slogan van de "collegialiteit". Men moest het bestuur collegialiseren: dat van de Paus en de bisschoppen met een priesteraad, dat van de pastoor met pastorale lekenraden, dit alles geflankeerd door commissies, adviesraden, vergaderingen, enzovoorts... vooraleer de autoriteiten ertoe overgaan om bevelen en directieven te geven.

De strijd over de collegialiteit, die gesteund werd door heel de communistische, protestantse en progressieve pers, zal berucht blijven in de

annalen van het Concilie. Kan men zeggen dat deze werd gedwarsboomd? Het zou overdreven zijn dit te beweren. Is het volledig geslaagd naar de verwachtingen van hun auteurs? Men zou het zo niet durven zeggen, wanneer men hun ongenoegen heeft vastgesteld ter gelegenheid van de fameuze "verklarende nota", die toegevoegd is aan de dogmatische constitutie over de Kerk, en laatst nog tijdens de bisschoppensynode die zij als overlegorgaan wilde en niet raadgevend.

Maar, terwijl de Paus persoonlijk een zekere vrijheid van bestuur behouden heeft, moet men dan niet vaststellen dat de Bisschoppenconferenties deze bijzonder beperken? Men kan verschillende specifieke gevallen aanhalen in de laatste jaren waar de Heilige Vader teruggekomen is op een beslissing onder druk van een Bisschoppenconferentie. Maar zijn bestuur strekt zich niet alleen uit over de herders, maar ook over de gelovigen. *Enkel de paus heeft een bevoegdheid, die zich uitstrekt over de gehele wereld.*

Een veel zichtbaarder gevolg van het collegiaal bestuur is de verlamming van het bestuur van de bisschop in elk bisdom. Hoeveel verhelderende

overwegingen zijn over dit onderwerp niet gemaakt door de bisschoppen zelf! Theoretisch kan de bisschop in vele gevallen tegen de wil van de Conferentie ingaan, soms zelfs tegen een meerderheid indien de stemming niet onderworpen is aan de Heilige Stoel. Maar in de praktijk blijkt dit onmogelijk te zijn. Van zodra de Conferentie ten einde is, publiceren de bisschoppen de beslissingen. Zij zijn gekend door alle priesters en gelovigen. Welke bisschop zou zich dan de facto kunnen verzetten tegen deze beslissingen zonder zijn verschil van mening met de Conferentie te tonen en onmiddellijk enkele revolutionaire geesten tegenover zich vinden, die de Conferentie tegen hem zouden opzetten? *De bisschop is de gevangene van deze collegialiteit* die had moeten beperkt blijven tot een raadgevend en gemeenschappelijk orgaan, maar geen besluitvormingsorgaan.¹

Pius X had inderdaad de Bisschoppenconferenties reeds goedgekeurd, maar hij had hen een duidelijke afbakening gegeven die deze Conferenties perfect rechtvaardigde: "Wij zijn ervan overtuigd dat de Conferenties van het grootste belang zijn om de heerschappij van God in alle regio's en in alle provincies te behouden en te ontwikkelen. Wanneer de bisschoppen, de bewakers van de heilige zaken, zo hun inzichten samen leggen, volgt hieruit dat zij niet alleen beter de noden van hun volkeren inschatten en de meest geschikte oplossingen kiezen, maar ook dat zij hun onderlinge banden aanhalen." (Aan de Bisschoppen van Peru, 24 september 1905. Cfr. ook het besluit van de brief aan de Bisschoppen van Portugal van 5 mei 1905).

Dit collegialisme wordt ook toegepast binnen de bisdommen, de parochies, de religieuze congregaties, in alle gemeenschappen van de Kerk, zodat de uitoefening van het bestuur onmogelijk wordt: *het gezag wordt voortdurend verworpen*.

Wie verkiezingen zegt, zegt partijen en bijgevolg verdeeldheid. Wanneer het gewone bestuur onderworpen wordt aan raadgevende stemmingen in zijn normale functioneren, dan wordt het ondoeltreffend gemaakt. Het is dan het collectief dat er onder lijdt, want het algemeen belang kan niet meer doeltreffend en energiek nagestreefd worden.

De invoering van de collegialiteit in de Kerk is een aanzienlijke verzwakking van zijn werking, temeer daar de Heilige Geest minder makkelijk bedroefd en tegengewerkt wordt in een persoon dan in een Conferentie. Wanneer mensen verantwoordelijk zijn, dan handelen zij, dan spreken zij, zelfs als sommigen zwijgen. *In de Conferentie*

beslist het getal, terwijl in het Concilie het de Paus is, die beslist, zelfs tegen de meerderheid in, als hij dit verstandig vindt. *De waarheid wordt niet bepaald door het aantal*.

De dialectiek wordt in de Kerk ingevoerd door het collegialisme of de democratisering, en, als gevolg daarvan, de verdeeldheid, de onrust, het gebrek aan eenheid en naastenliefde. De tegenstanders van de Kerk kunnen zich verheugen over deze verzwakking van het leergezag en over het collegiale bestuur. Het is een gedeeltelijke overwinning. Zeker, zij zouden willen dat zij completer is, maar de gevolgen doen zich reeds gevoelen in hun voordeel: *het weerstandsvermogen van de Kerk tegen het communisme, tegen de ketterij, tegen de immoraliteit is gevoelig verminderd*.

Dat zijn de feiten die wij kunnen vaststellen en die een zeer zware crisis in de Kerk veroorzaken.

Maar de rampspoedige gevolgen van deze situatie wekken reeds gezonde reacties op. De Spaanse Bisschoppenconferentie heeft de verantwoordelijkheid voor de Katholieke Actie opnieuw in handen gegeven van de plaatselijke Bisschoppen en de leidinggevende bevoegdheden geschrapt van het nationale organisme, dat zo tot zijn juiste functie is teruggebracht. Het is te zeggen een verbinding, een kruispunt.

Het realisme, het gezond verstand en vooral de genade van de Heilige Geest zullen de Kerk helpen om aan haar terug te geven wat steeds haar kracht en haar aanpassingsvermogen is geweest: apostelen van het leergezag en van het persoonlijk bestuur die handelen volgens de regels van de heilige voorzichtigheid en raadgeving. Zo hebben de Augustinussen, de Athanasiussen, de Hilariussen en vele anderen de Kerk kunnen redden.

7 maart 1968

VOETNOTEN

¹ Om een concreet voorbeeld te geven van deze toestand, kan ik een feit vermelden waarvan ik zelf getuige was. In een bisdom, waar ik onze gemeenschappen bezocht, kwam de zeer gastvrije Bisschop mij afhalen aan het station. Hij verontschuldigde zich dat hij mij niet kon onderbrengen in zijn bisschoppelijk paleis en bracht mij naar het klein seminarie. Ik trof daar, op de trappen en in de gangen, vele jongens en jonge meisjes aan. Toen ik vroeg aan Monseigneur de Bisschop of deze jonge mensen seminaristen waren, antwoordde hij met een diepe zucht: "Helaas niet, geloof me dat ik niet akkoord ben met de aanwezigheid van deze jongeren in mijn seminarie, maar het is de Bisschoppenconferentie, die beslist heeft dat wij voortaan de vergaderingen van de Katholieke Actie voor jongens en jonge meisjes in onze klein seminaries moeten houden. Daarom verblijven deze aspirant-catechisten hier acht dagen. Wat wilt u dat ik doe? Ik kan niet anders doen dan de anderen."

Het priesterschap en het celibaat

Hoofdstuk 4: Het geringe aantal priesterroepingen

E.H. Bernard de Lacoste, directeur van het seminarie Sint-Pius X te Ecône en professor van moraaltheologie

Bezwaar: de Kerk kampt vandaag met een roepingencrisis. Als de Paus de priesters toelaat om gehuwd te zijn, dan zal een groter aantal jonge mensen in het seminarie intreden.

Antwoord: niets bewijst dat een dergelijke toelating het aantal intredingen in het seminarie zal doen stijgen. Integendeel, als het priesterideaal minder verheven is, dan zal het minder aantrekkelijk zijn, volgens een uitgangspunt dat door filosoof Gustave Thibon is vastgesteld: “De mens neigt tot gemak, maar alleen de oppervlakkigste kant van de mens. Diep van binnen verlangt hij naar iets anders, heeft hij voorbeelden en leermeesters nodig wier eisen hem in staat stellen zijn hoogste vermogens te ontplooien. Men acht wat tegen een hoge prijs wordt verworven, men minacht wat niets kost. Of zoals een Engels spreekwoord in zijn grove kracht getuigt: “Houd het snoepje hoog en het hondje zal springen, gooi het op de grond en het beest zal erop plassen”¹.

Pedagoge Luce Quenette zegt hetzelfde: “Toegevingen en halve maatregelen vervullen de ziel met walging, het absolute brengt de jonge wil in vervoering. Is het nodig om al die noviciaten en seminaristen te overlopen die uit walging voor de vrijheid zijn leeggelopen? De zegevierende strengheid van een smetteloze kuisheid, dat is wat de besten verleidt”².

Laten we ook eens naar kardinaal Piacenza luisteren, toen prefect van de Congregatie voor de Clerus: “Wij moeten de *Sequela Christi*³ op radicale wijze overwegen! En wij vrezen de daling van het aantal geestelijken niet. Het aantal neemt af wanneer men de temperatuur van het geloof laat dalen; omdat roepingen een goddelijke en geen menselijke ‘aangelegenheid’ zijn, volgen zij een goddelijke logica die menselijke dwaasheid is! Dat vereist geloof!”⁴.

De feiten bevestigen dat. Een voorbeeld: in Roemenië wijdt de Grieks-katholieke Kerk gehuwde mannen. Nochtans kent zij dezelfde roepingencrisis als in de rest van Europa. In 1967 merkte Paulus VI op dat de roepingencrisis ook oosterse Kerken en orthodoxen trof, die de wijding van gehuwde mannen toelaten, bewijs dat het verplichte celibaat niet de oorzaak van het roepingentekort is⁵.

Paus Franciscus stelde hetzelfde vast met betrekking tot de lutheraanse protestanten: “Hun ‘priesters’ (*sic*) kunnen trouwen, maar desondanks slagen ze er niet in het aantal bedienaren van de eredienst te vermeerderen. Het probleem is cultureel. Wij zouden niet naïef mogen zijn en denken dat programmatische veranderingen de oplossing zullen brengen”⁶. De lutheranen kennen ook grote moeilijkheden om predikanten aan te werven. Men leest in de krant *La Croix* van 29 november 2023: “De evangelisch-lutheraanse Kerken zouden toch wel versterking kunnen gebruiken in het licht van een roepingencrisis (...) Maar talloze kandidaten ontbreken op het appel. Er zouden ieder jaar een honderdtal nieuwe predikanten nodig zijn, al was het maar om de vertrekkers te vervangen. Welnu, de negen Franstalige instellingen leveren jaarlijks 35 nieuwe predikanten”.

Het is dus niet het verplichte celibaat dat de priesterroepingen hindert. De oorzaken van het geringe aantal seminaristen moeten elders worden gezocht: in de verzwakking van de geloofsgeest, de vernietiging van het christelijke gezin, de ontwikkeling van het materialisme, de enorme schandalen veroorzaakt door sommige priesters, de verbreiding van onzedelijkheid via nieuwe technologieën, de teloorgang van de heilige Mis door de liturgische hervorming van 1969 enz.

Om die hindernissen te overwinnen en meer

roepingen te verkrijgen zijn de beste manieren eerst en vooral gebed en boetedoening. Dat zijn geschikte middelen aangezien ze van bovennatuurlijke aard zijn, zoals de roeping die ze voor ons verdienen. Laten we, vooraleer we al te menselijke oplossingen voorstellen, niet vergeten dat Christus ons zelf de remedie voor het priestertekort heeft aangewezen: “De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten”⁷.

Om de huidige moeilijkheden te verhelpen is het daarnaast nodig dat de jeugd deugdzzaam is. Als een adolescent een stevig geloof, een vaste hoop en een vurige liefde bezit, dan zal hij de roep van God gemakkelijk horen en er ruimhartig op ingaan. Dat veronderstelt dat ouders en opvoeders ervan overtuigd zijn, en die deugden zelf bezitten.

Bovendien laat het bezwaar na om te overwegen dat maagdelijkheid dichter bij God brengt. De heilige apostel Johannes is de leerling geweest van wie Jezus hield. De overlevering verklaart het motief van die voorkeur door Johannes’ maagdelijkheid. Omdat hij maagd was, hield Jezus meer van hem dan van de andere apostelen, vertrouwde Hij hem zijn maagdelijke moeder toe, stond Hij hem op Witte Donderdag toe op zijn goddelijke Hart te rusten. Daaruit putte Johannes die liefde en die diepgang waardoor zijn geschriften worden gekenmerkt⁸.

Onze Heer heeft zijn liefde voor de maagdelijkheid getoond door omringd te willen zijn met maagdelijke mensen: zijn moeder, de heilige Jozef, de heilige Johannes de Evangelist. Men kan daaruit besluiten dat maagdelijkheid een goede eigenschap is om diepe vertrouwde met Christus mogelijk te maken. Welnu, de priester is geroepen tot die vertrouwde.

In wezen komt het verlangen om het celibaat voor priesters af te schaffen voort uit een gebrek aan bovennatuurlijke geest. In zijn encycliek tegen het modernisme schreef de heilige Pius X verontwaardigd: “Tenslotte zijn er nog die protestantse leraars zeer hoog aanslaan en zij verlangen dat het celibaat voor de priester wordt afgeschaft”⁹. Die wens is niet nieuw. In het midden van de 19de eeuw vertrouwde Paus Pius IX de bisschoppen van de wereld reeds met droefheid toe: “U kent de andere monsterachtige bedriegerijen en dwalingen waarmee de kinderen van deze eeuw dag in dag uit de katholieke godsdienst, het goddelijke gezag van de Kerk en haar niet minder eerbiedwaardige wetten met verbeterheid proberen te bestrijden (...). Het is ook nog op dat doel dat die onlangs ontstane schandelijke samenzwering tegen

het heilige celibaat voor geestelijken is gericht, samenzwering die – o droefheid! – onder haar aanstichters enkele leden van de geestelijkheid telt, welke jammerlijk hun eigen waardigheid zijn vergeten, en zich laten overmannen en verleiden door de schandelijke waanvoorstellingen en verderfelijke bekingen van de wellust”¹⁰.

Die verwerping van het priestercelibaat gaat samen met de weigering om de priester te beschouwen als een bijzondere mens, die voor de eeuwigheid door zijn priesterlijke karakter wordt gekenmerkt. Vele van onze tijdgenoten zien in de priester een mens zoals een andere. Het Tweede Vaticaans Concilie heeft bijgedragen tot dat misverstand door het priesterschap van de gelovigen op te waarderen¹¹. Het heeft zo het verschil tussen de priester en de leek verkleind. Zodoende staat het dichter bij de protestantse leer waarin er geen sacrament van wijding bestaat, en elke gelovige door het geloof en het doopsel priester is. In die optiek is het onbegrijpelijk dat priesters aan andere regels onderworpen kunnen zijn dan leken. Welnu, leken hebben het recht om tussen celibaat en huwelijk te kiezen. Waarom dan die keuze aan priesters ontzeggen? Volgens de katholieke leer daarentegen, is de priester geen mens zoals een andere. Vanaf de dag van zijn priesterwijding is hij door het onuitwisbare karakter ervan een andere Christus geworden. Het is dus begrijpelijk dat de Kerk van hem méér verwacht dan van een simpele leek.

VOETNOTEN

¹ *Itinéraires* n°287, p. 90.

² *Itinéraires* n°129, p. 168.

³ Deze uitdrukking duidt het volgen en het navolgen van Christus aan.

⁴ Lezing te Ars op 24 januari 2011 naar aanleiding van een colloquium met als thema “Het priestercelibaat: grondslagen, vreugdes, uitdagingen”.

⁵ Encycliek *Sacerdotalis caelibatus* van 24 juni 1967.

⁶ Vraaggesprek in boekvorm, dat in februari 2022 in Argentinië verscheen onder de titel *El Pastor*, en in oktober 2023 in Italië onder de titel *Non sei solo*.

⁷ Luc. 10:2.

⁸ Naar het Romeinse Brevier, responsorie van de metten van 27 december.

⁹ Encycliek *Pascendi* van 8 september 1907.

¹⁰ Encycliek *Qui pluribus* van 9 november 1846.

¹¹ *Lumen Gentium*, §10 ; *Apostolicam actuositatem*, §2.

JKI

Op 14, 15 en 16 november vond de jaarlijkse internationale bijeenkomst van het JKI plaats. Dit weekend zal herinnerd worden als een bijzonder moment van gebed, vorming en gezellig samenzijn. Reeds op vrijdagavond zette de Heilige Mis de toon: samen rond het altaar komen om ons onder de goddelijke bescherming te plaatsen. Tijdens de maaltijd erna ontstonden al snel gesprekken, gevuld met gelach, weerzien en nieuwe ontmoetingen. Ondanks de vele kilometers die sommigen hadden afgelegd, vond iedereen zijn plaats in een warme, familiale sfeer. De avond, gevuld met spelletjes, zang en lange gesprekken, versterkte de onderlinge banden.

Zaterdag begon in stilte met meditatie, het morgengebed en vervolgens de Heilige Mis. Een voormiddag lasergamen bracht dynamiek en teamgeest, gevolgd door een gezellige middaglunch. De namiddag kreeg een meer inhoudelijke toon met twee opmerkelijke conferenties. Eerwaarde De Clercq gaf een voordracht over het huwelijk, zijn heiligheid en zijn belang. Daarna deelde Meneer Van Houtte met humor en realisme zijn ervaring als vader van een groot gezin, en bood zo getuigenis van de uitdagingen én de genaden van een katholiek gezinsleven.

Op zondag sloten de gezongen Mis en de Zegen met het Allerheiligste dit weekend feestelijk af. Iedereen keerde huiswaarts met dankbaarheid om aan deze internationale ontmoeting te hebben deelgenomen, waar een ware sfeer van gebed en christelijke vriendschap heerste.

MELDT U AAN!

Zingen is tweemaal bidden!

1. Professor: E.H. Stebler

E.H. Stebler stelt zijn muzikale expertise ten dienste van onze priorij om de rijkdom van het gregoriaans en het traditionele kerkrepertoire opnieuw te laten ontdekken. Als kenner van de authentieke uitvoering van het liturgische gezang begeleidt hij de koorleden met geduld en vakmanschap om samen de schoonheid van het gezongen gebed te laten groeien.

2. Gregoriaans en kerkgezangen: korte uitleg

Het gregoriaans is de eigen zang van de Latijnse liturgie en vindt zijn oorsprong in de eerste eeuwen van het christendom. Het wordt gekenmerkt door een vrije ritmiek, een vloeiende melodelijn en een soberheid die volledig de nadruk legt op de heilige tekst.

Het gregoriaans, dat eeuwenlang in kloosters en parochies werd beoefend, heeft tot doel het gebed te begeleiden, de ziel naar God op te heffen en de waardigheid van de eredienst te weerspiegelen.

De kerkgezangen (hymnen, antifonen, eenvoudige polyfonieën) sluiten hierop aan en maken het gelovigen mogelijk dieper deel te nemen aan de liturgie.

CONTACTEER E.H. STEBLER
t.stebler@fsspx.email

3. Doelstellingen van de nieuwe parochiekoren

In een geest van vernieuwing en trouw aan de traditie start onze priorij drie koorprojecten die voor iedereen toegankelijk zijn:

- **Een gregoriaans mannenkoor**
Voor zon- en feestdagen.
- **Een gregoriaans vrouwenkoor**
Ook voor zon- en feestdagen. Hoewel het gregoriaans traditioneel door mannen wordt gezongen, heeft het ook een plaats in de eeuwenoude zangtraditie van religieuzen. Daarom hopen wij in de toekomst beide koren (het mannenkoor en het vrouwenkoor) te kunnen laten afwisselen.
- **Een gemengd koor**
Bestemd voor eenvoudige polyfone werken, traditionele harmonisaties en gezangen voor de grote feestdagen, waaronder de kerstliederen.

Hopelijk zullen deze drie ensembles iedereen de mogelijkheid bieden een plaats te vinden en bij te dragen aan de schoonheid van de liturgie, ongeacht het muzikale niveau.

SINTERKLAAS – 06.12.2025

Boven en links-midden:
Sinterklaas in de Priorij in de Hemelstraat.

Linksonder en rechts-midden:
Sinterklaas in de Sint-Amanduskapel te Gent.

GEZINSDAG

Helaas zullen we tijdens het schooljaar 2025–2026 geen gezinsweekend kunnen organiseren. Tot nu toe hebben we geen geschikte accommodatie gevonden die zowel onze gezinsgroep kan ontvangen als financieel haalbaar blijft.

Toch willen we onze families zeker niet vergeten. Daarom hebben wij opnieuw E.H. Ludger Grün in de Hemelstraat uitgenodigd.

ZONDAG 11 JANUARI, FEEST V/D H. FAMILIE

Eerwaarde Heer Ludger Grün zet zich met hart en ziel in voor gezinnen en is auteur van verschillende boeken over het huwelijk. Hij is priester van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Berlijn en heeft al twintig jaar ervaring in het begeleiden van families.

Voor het Jaar van de Roepingen heeft hij een nieuw onderwerp voorbereid: **Huwelijk & Roeping**.

De gezinsdag is speciaal opgezet voor gezinnen: er is kinderopvang en een programma voor de kinderen, terwijl de ouders de lezing van E.H. Grün kunnen bijwonen.

Maar ook iedereen zonder gezin is van harte welkom om aan de lezing deel te nemen!

De deelnamebijdrage voor de dag bedraagt €25 per gezin of €10 per persoon. Schrijf u op onze website in.

PROGRAMMA:

- 10.00 H. Mis en kinderzegen
- 12.00 Lunch (iedereen brengt eigen picknick mee)
- 13.30 Programma*

*VOLWASSENEN: Lezing E.H. Grün

*KINDEREN VANAF 6 JAAR: Na de H. Mis E.K.-activiteiten

*KINDEREN VAN 0–6 JAAR: Opvang tijdens de lezing

- 16.00 Kampvuur met warme chocolademelk & glühwein
- 17.30 Einde dag

Wat doen goede koppels om roepingen voor te bereiden?
Wat doen laauwe huwelijken voor roepingen? Hoe vind je een weg uit de impasse?

Huwelijk & Roeping

GEZINSDAG
11.01.2026

- 10.00 H. MIS EN KINDERZEGEN
- 12.00 LUNCH (IEDEREEN BRENGT EEN EIGEN PICKNICK MEE)
- 13.30 PROGRAMMA*
- 16.00 KAMPVUUR MET WARME CHOCOLADEMELK & GLÜHWEIN
- 17.30 EINDE DAG

€25 PER GEZIN
AANMELDEN

*VOLWASSENEN: LEZING E.H. GRÜN
*KINDEREN VANAF 6 JAAR: NA DE H. MIS E.K.-ACTIVITEITEN
*KINDEREN VAN 0–6 JAAR: OPVANG TIJDENS DE LEZING

F S S P X

Wij hopen u talrijk te mogen verwelkomen voor deze mooie en bemoedigende dag!

info: gezinsweekend@fsspx.be

Tussen Maria en Martha

Hoe onze school stilte zoekt in een drukke wereld

Juf Dagmar, kleuters

Drukke, plannen, haasten, deadlines, snelheid, overvolle agenda's ... We leven in een samenleving die enkel de "Martha-kenmerken" nog naar waarde lijkt te schatten. We draaien op een tempo waarbij het steeds moeilijker wordt om stil te staan, echt te luisteren en de ware betekenis van het moment te erkennen. De wereld raast door, en onze kinderen razen maar mee.

Onze school kiest daarom heel bewust om niet enkel "Martha" te zijn, maar ook "Maria" — de vrouw die in het evangelie van Lucas ging zitten aan de voeten van de Heer en luisterde naar zijn woord. De vrouw die durfde stilvallen in de drukte, aanwezig was zonder haast, en de essentie niet uit het oog verloor.

Ook kinderen hebben die ruimte nodig. Ruimte om te vertragen op momenten waarvan de betekenis enkel kan doordringen in rust en stilte.

Geen Halloween, wél Allerheiligen en Allerzielen

Terwijl de winkels vol liggen met griezelige maskers en angstaanjagende versiering, kiezen wij op school een andere weg. Geen Halloweenfeest, wel een uitstap naar het kerkhof op Allerzielen om te wandelen tussen de graven en te bidden voor de overledenen. Een dag die draait om herinnering, gebed en verbondenheid met hen die we missen, terwijl we het besef opwekken dat het leven kostbaar is, en het eeuwig leven nog kostbaarder.

In plaats van lawaai kiezen we voor respectvolle rust en bezinning.

Sint-Nicolaas: eerst en vooral een heilige

Sinterklaas blijft natuurlijk een feestdag waar kinderen naar uitkijken. Op onze school proberen we de Sinterklaas-hectiek te doorbreken door de focus regelmatig terug te brengen naar Sint-Nicolaas als heilige.

We vertellen het verhaal van zijn vrijgevigheid, zijn zorg voor armen en kinderen, zijn diep-christelijke barmhartigheid. We bakken pepernoten en brengen deze naar de ouderen in het rusthuis. Samen zingen we Sinterklaasliedjes en tussendoor leren we elkaar kennen terwijl we pepernoten delen.

Zo ontdekken de kinderen dat Sinterklaas niet draait om "hebben" of "krijgen", maar om geven, delen en zorgzaam zijn, naar het voorbeeld van Sint-Nicolaas. Het doet het feestgedruis wat zakken, en de essentie van deze heilige komt opnieuw naar boven.

De stilte van advent: de kerstversiering blijft nog even opgeborgen

Terwijl de straten en huizen al weken in kerstversiering gehuld zijn, laten wij deze nog even in onze Kerst-themadoos steken. Op school dus nog geen kerstbomen en lampjes te zien want wij beleven eerst advent, een tijd van inkeer, hoop en verwachting.

Met hulp van Juf Anna knutselen we een prachtig adventstuk en krijgen de adventskransen met vier kaarsen een prominente plaats in de klas. Elke maandagochtend steken we een nieuwe kaars aan.

We oefenen het wachten, het stil worden, het uitkijken.

Naar de ware betekenis en beleving van Kerstmis

In de laatste dagen voor Kerstmis leven we samen toe naar het hart van het kerstverhaal. Het verhaal van Jozef en Maria, van de stal, van de herders en vooral van God die mens wordt: klein, kwetsbaar en eenvoudig. En toch vol verwondering en geloof.

De Sint-Antoniusschool: het evenwicht tussen Maria en Martha

Onze school kiest er niet voor om de wereld buiten te sluiten, maar om ruimte te maken voor de stem van onze Heer. Voor stilte die niet leeg is, maar (waarde)vol. Voor geloof dat niet drukt, maar draagt.

Net zoals in het evangelie volgens Lucas zijn beide vrouwen nodig: Martha met haar inzet, en Maria met haar luisterend hart. In een tijd van constante drukte willen wij bewust het evenwicht bewaren.

Onze school blijft een plek waar activiteit en feest mogen bestaan — maar gedragen door momenten van geloof en innerlijke rust.

In dat evenwicht vinden onze kinderen niet enkel kennis, maar ook *wijsheid*.

Niet enkel drukte, maar ook *diepte*.

Niet enkel Martha, maar ook Maria.

Onze school kiest dus, net zoals Maria, *het beste deel*. *Het deel dat u niet ontnomen zal worden*. (Lucas 10:42).

H. Eligius

(†660, feestdag 1 december)

Br. René-Maria

Sint Eligius of Sint Eloi is niet alleen een grote heilige, maar ook de eerste die in Antwerpen gemissionieerd heeft. Hij wordt zoals Amandus ook wel ‘Apostel van Vlaanderen’ genoemd. Naast de mooie reliekschrijnen van zijn hand vindt men ook op de munten uit de tijd van Dagobert I en Clovis II zijn naam ELIGI afgedrukt. Zijn bijzondere leven is niet lang na zijn dood, rond 670, al opgeschreven in de ‘Vita Sancti Eligii’ door zijn vriend en metgezel Audoënus, die ook wel Dado en Ouen (+686) genoemd wordt. Het volgende is hiervan een korte schets.

Sint Eloi is rond het jaar 488 geboren in Chaptelat bij Limoges. Zijn vader Eucher is pottenbakker. Eligius heeft van kleins af aan een goede aanleg voor allerlei handenarbeid. Daarom stuurt Eucher hem naar goudsmid Abbo in Limoges. Eligius verwerft een grote handigheid als goudsmid. Zo komt hij eens bij Bobo, de schatbewaarder van Koning Clotarius II van de Franken. Koning Clotarius geeft Eligius de opdracht een met edelstenen versierde gouden troon te maken en geeft hem een hoeveelheid goud en edelstenen. Wanneer Eligius klaar is, toont hij de gouden troon met ingelegde edelstenen aan de koning. Deze is vol bewondering voor de mooie troon. Maar dan laat Eligius hem nog een tweede troon zien, die hij met het overgebleven goud en edelstenen kon maken. Nu is de koning zeer verwonderd. De koning benoemt hem, meer nog vanwege zijn eerlijkheid en andere deugden dan vanwege zijn goudsmeedkunst, tot muntmeester.

De zoon van koning Clotarius, Dagobert, is graag in het gezelschap van Eligius. Eligius heeft iets van de schoonheid en bescheidenheid van een engel en in al zijn daden een beminnelijke deugd. Dagobert volgt zijn vader na diens dood op als koning. Andere hovelingen benijden Eligius en proberen hem in opspraak te brengen. Doch door zijn oprechtheid en goedheid slagen zij er niet in. Want ondanks de lof

die hij krijgt wordt hij niet hoogmoedig. En giften geeft hij verder aan de armen.

Aan het hof draagt hij eerst zoals de andere hovelingen goud bestikte, zijden mantels met edelstenen. Maar na een tijd legt hij zich toe op het streven naar de volmaaktheid in navolging van de Ierse monniken en geeft zijn kleren en goederen weg, behalve een haren kleed. Hij doet een algemene biecht over heel zijn leven en vreest daarbij dat hem een fout ontgaan is. Hij legt zich vele penitenties op en wordt lange tijd gekweld door een grote droefgeestigheid. Hij meent dat hij bij het getal van de verworpenen is. God laat dit toe om hem de deemoed en het geduld in de beproevingen te leren.

Eligius heeft bovenal een grote eerbied voor de relieken van de heiligen. Hij maakt zilveren schalen voor de koning en daarnaast reliekschrijnen voor heiligen. Vaak heeft hij bij het handwerk een boek open om tegelijk met God bezig te zijn. Hij koopt veel Saksische, Bretonse of andere slaven vrij, soms met groepen van 50 of meer in één keer. Als hem het geld ontbreekt, betaalt hij met meubels of huisraad. Dan geeft hij hen de keuze; of vrij terugkeren naar hun land, of in zijn dienst blijven of ergens in een klooster intreden. Een aantal van de zo vrijgekochte slaven worden later op hun beurt missionarissen en zelfs heiligen. Bijvoorbeeld de H. Tillo (Tilman of Hilonius +702), die met Eligius missionieert in Vlaanderen en patroon van Isegem is.

Door Eligius' bemiddeling komt er vrede tussen Bretagne en de Franken. Veel gezanten van andere landen die het koninklijk hof bezoeken gaan eerst bij Eligius langs, voor zij bij koning Dagobert komen. De koning weet wel dat Eligius zijn goederen goed gebruikt en schenkt hem veel. Zo kan Eligius veel kloosters of kerken stichten, zoals het klooster Solignac, het klooster voor zusters in Parijs en de St. Maartenskerk in Doornik.

Na de dood van koning Dagobert wordt Eligius priester. In het jaar 640 wordt hij tot bisschop van Doornik-Noyon gekozen, een bisdom met een voornamelijk nog heidense bevolking dat tevens de zeekust tot aan de Scheldemonding omvat. Audoënus verhaalt over Eligius: *“Onze Heilige werkte veel bij de Vlamingen. Hij voegde zich in de strijd bij de Antwerpenaren, bekeerde veel dwalende Suéven; met apostolische autoriteit, beschermd door Christus’ arm, wierp hij de altaren van de valse goden om. Overal waar hij afgodendienst vond, vernietigde hij het tot op zijn fundamenten. Te midden van zijn werkzaamheden leed hij grote ontberingen (...) maar noch de onrechtvaardigheden van een ondankbaar en trouweloos volk, noch doodsbedreigingen, noch tegenslagen konden hem op de ingeslagen weg tegenhouden: hij beantwoordde de slechte behandelingen enkel door een mildheid, een geduld, een nederigheid, een bescheidenheid die de meest woeste harten ontwapende. Zijn aanhoudend en beminlijk woord deed ruzies stoppen; het doordrong deze aardsgezinde zielen om er heilige verlangens naar een gelukkiger vaderland in voort te brengen (...) Kloosters werden opgericht ...”*

Vanaf het begin van zijn episcopaat gaat Eligius op zoek naar de relieken van de H. Quinten, van Piatus en enkele andere martelaren, die meer dan driehonderd jaar voor hem in zijn bisdom gewerkt hebben. Hij vindt ze en maakt er prachtige reliekschrijnen voor.

Eligius bezoekt de gevangenen en probeert ze vrij te krijgen. Eens breken op zijn gebed tot tweemaal toe de ijzeren boeien aan handen en voeten van gevangenen in Bourges. Ook wekt hij een dode ten leven. Verschillende keren verlost Eligius mensen van de duivel, bijzonder is wel het volgende. Op het feest van Petrus komt Eligius eens in een plaats en preekt er volgens zijn gewoonte over het bannen van ieder demonisch spel, alle bijgelovigheid en afgoderij. Maar een aantal leiders verdragen zijn preken niet en willen hem doden. Eligius hoort ervan en, verlangend naar het martelaarschap, gaat hij er preken. Hij waarschuwt hen, dat ze door zijn woorden voor hun eeuwige heil af te wijzen, ook zwaar onder de duivels lijden zullen. De menigte roept furieus dat ze nooit hun spelen en afgodische feesten op zullen geven. Daarop bidt hij om barmhartigheid, maar ook dat zij hun gekozen meesters mogen leren kennen. Meer dan 50 van zijn belagers worden plotseling bezeten door onreine geesten. De menigte wordt van vrees vervuld. Hij wil de bezetenen voorlopig

nog in die toestand laten. Wanneer Eligius op het volgende feest van St. Petrus komt, verlost hij hen door gebed en wijwater. Hele menigten van allerlei stand en leeftijd bekeren zich en laten zich dopen. In zijn preken bestrijdt hij de afgoderij en leert hij hen hun doopbeloften te houden, om de duivel en al zijn werken te verzaken, om aalmoezen te geven naar vermogen, om hun kinderen het Onze Vader en de geloofsbelijdenis te leren en de geboden te volgen. *“Als jullie dit onderhouden, zullen jullie”,* zegt hij, *“op de dag van het oordeel voor de eeuwige Rechter met vertrouwen kunnen zeggen: geef ons Heer, want wij hebben ons aan U gegeven ... Wij hebben vervuld wat Gij hebt geboden: verleen ons wat U hebt beloofd.”*

Hij sterft op de 1e december in het jaar 659 of 660. Op zijn sterfbed vermaant hij zijn geestelijken elkander te beminnen en hij vraagt voor zijn gelovigen Gods zegen. Men ziet zijn ziel in een groot licht ten hemel gaan. Op zijn voorspraak geschieden talrijke wonderen, te veel om hier te schrijven. Wel vindt men ze in de hieronder genoemde bronnen.

BRONNEN

- 'Belgique Catholique' deel 1 p. 191-203, P. Smet sj, drukkerij C.J. Fonteyn, Leuven, 1852.
- 'Generale Legende der Heylighen' Petrus Ribadineira en Heribertus Rosweydyus sj, 5e druk, blz. 537-540, Drukkerij Verdussen, Antwerpen 1665.
- [Saint Ouen of Rouen: The Life of Saint Eligius](#)
- [Eligius - Wikipedia](#)
- https://www.dbnl.org/tekst/tang009paro01_01/tang009paro01_01_0045.php
- [Bestand:A. Van Der Eecken - Sint-Eligius \(met verdwenen kerk\) Sint-Martinuskerk Burst 5-10-2018.jpg - Wikipedia](#)

Aankondigingen

Bezoek onze website: www.fsspx.be/nl

ZO 21.12 Kerstliederen in stad met de JKI in de namiddag

ZO 28.12 E.K.-Kerstkamp t.e.m. dinsdag 30.12

ZO 11.1 Gezinsdag in de Hemelstraat

ZO 8.2 Parochiemaaltijd

ZO 21.2 Vastenrecollectie

ZO 8.3 Opendeurdag van de Sint-Antoniusschool

Geestelijke Oefeningen van Sint-Ignatius

Gemengd (FR): zo 15.02 – vr 20.02

Gemengd (NL): zo 13.04 – vr 18.04

KAPEL V/H ALLERHEILIGSTE SACRAMENT – HEMELSTRAAT 21, 2018 ANTWERPEN

Kerstmis

in de Hemelstraat

Woensdag 24

Vigilie van Kerstmis

7.30: Gelezen H. Mis

9.00-12.00: Biechtgelegenheid

11.00: Gelezen H. Mis

22.30: Opening Kapel

Biechtgelegenheid tot 23.50

23.00: Kerstgezangen

Donderdag 25

Geboorte des Heren

00.00: Middernachtmis

8.00: Dageraadsmis

9.00: Lof en rozenhoedje

10.00: Hoogmis (dagmis)

SINT-AMANDUSKAPEL – KORTRIJKSESTEENWEG 139, 9000 GENT

Kerstmis

in de Sint-Amanduskapel

Woensdag 24

Vigilie van Kerstmis

23.00: Opening van de Kapel

Biechtgelegenheid tot 23.40

23.30: Kerstgezangen

Donderdag 25

Geboorte des Heren

00.00: Middernachtmis

9.00: Dageraadsmis

10.00: Hoogmis en lof

Zalig Kerstfeest
en gelukkig nieuwjaar!

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbedding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 8.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

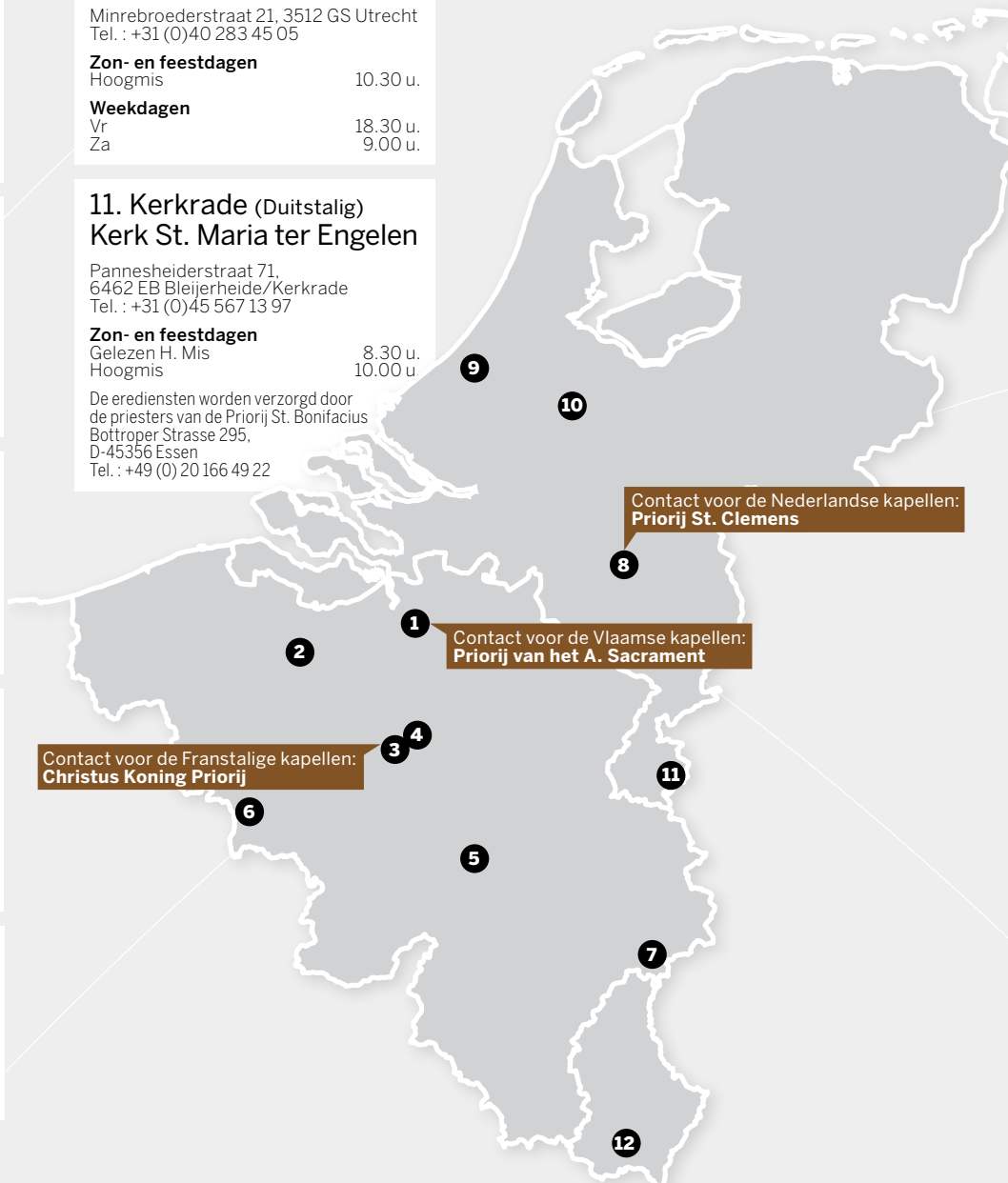
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Louis Bochkoltz, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.